HOTĂRÂRE
În numele Legii

Cauza de contencios administrativ intentată la cererea reclamantei Marfa Curoșu către Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, terț Ministerul Muncii și Protecției Sociale, privind încălcarea dreptului la asistență socială și ajutor social.

(Dosarul nr. 3-33/2026
PIGD: 2-26011037-32-3-09042026)

Înregistrarea cererii privind acordarea serviciului social „Asistență personală” nu generează, prin ea însăși, dreptul solicitantului de a beneficia retroactiv de acest serviciu și de prestațiile bănești aferente, acordarea acestuia fiind condiționată de respectarea procedurii legale de admitere, de disponibilitatea unităților de personal și de resursele financiare alocate. În lipsa unui temei juridic care să justifice recunoașterea retroactivă a dreptului pretins, cererea de chemare în judecată privind recunoașterea dreptului la serviciul social pentru perioada anterioară admiterii efective, precum și pretențiile patrimoniale derivate din aceasta, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

(Hotărârea motivată a fost redactată integral la data de 20 noiembrie 2026, urmare a cererii înaintate de Marfa Curoșu privind emiterea hotărârii motivată, la 21 octombrie 2026)

Mun. Hîncești, 06 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință de judecată publică, în procedura contenciosului administrativ,

Judecătoria Hîncești, sediul central, în completul compus din:
Maria Ganganu, *Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ,*
Cristina Chira, *grefier*
Cu participarea:
Eugeniei Ioniță, *reprezentantul pârâtului Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru*
În lipsa:
Mafei Curoșu, *reclamantă,*
Ministerului Muncii și Protecției Sociale, *terț*

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT:

1. La 30 ianuarie 2026, prin intermediul secției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Marfa Curoșu, a înaintat o cerere de chemare în judecată către Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, terț Ministerul Muncii și Protecției Sociale, privind încălcarea dreptului la asistență socială și ajutor social.
2. Potrivit fișei de repartizare din aceiași dată, cauza a fost distribuită în procedura judecătoarei Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, Natalia Doroftei.
3. Prin încheierea judecătorului din 04 februarie 2026, s-a dispus acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată înaintată, cu fixarea ședinței de judecată, totodată, prin încheiere separată din aceiași dată, fiind soluționată solicitarea privind scutirea reclamantei de la achitarea taxei de stat și de timbru, cu dispunerea admiterii prezentei solicitări.
4. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Marfa Curoșu a indicat că, potrivit art. 47 din Constituția Republicii Moldova, statul are obligația de a întreprinde măsuri pentru asigurarea unui nivel de trai decent fiecărei persoane, precum și de a garanta dreptul cetățenilor la asistență și protecție socială în cazurile prevăzute de lege, inclusiv în situații de bătrânețe, invaliditate sau alte împrejurări independente de voința acestora, care determină pierderea mijloacelor de subzistență.
5. A menționat că, în conformitate cu prevederile art. 7 din Legea asistenței sociale nr. 547 din 25 decembrie 2003, de asistență socială beneficiază persoanele și familiile care, din cauza unor factori de natură economică, fizică, psihologică sau socială, nu au posibilitatea de a preveni și depăși, prin propriile capacități și competențe, situațiile de dificultate în care se află, în această categorie fiind incluse persoanele vârstnice și persoanele cu dizabilități.
6. În acest context, reclamanta a susținut că este pensionară, în vârstă de 77 de ani, fiind încadrată în grad sever de dizabilitate, circumstanță confirmată prin certificatul de încadrare în grad de dizabilitate nr. *****din 03 aprilie 2025 și certificatul nr. *****din 02 martie 2023.

7. A relevat că, din cauza stării sale de sănătate și a gradului sever de dizabilitate, este țintuită la pat, nefiind în măsură să își asigure în mod independent necesitățile cotidiene, motiv pentru care necesită îngrijire permanentă, supraveghere și asistență din partea unei alte persoane.
8. În continuare, reclamanta a indicat că, la data de 12 aprilie 2023, a depus la lucrătorul Serviciului de Asistență Socială din satul Cigîrleni, raionul Ialoveni, o cerere privind acordarea serviciului social „Asistență personală”, motivând necesitatea beneficierii de îngrijire permanentă din partea unei alte persoane, având în vedere imposibilitatea de a se îngriji în mod independent.
9. A susținut că, deși cererea respectivă a fost depusă la 12 aprilie 2023, aceasta a fost înregistrată în Registrul unic de evidență a cererilor abia la data de 30 mai 2023, circumstanță confirmată, în opinia sa, prin scrisoarea Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni nr. 812 din 01 iunie 2023.
10. Reclamanta a apreciat că înregistrarea cererii după aproximativ o lună și jumătate de la depunerea acesteia constituie o încălcare gravă a obligațiilor ce reveneau autorității responsabile de examinarea solicitărilor privind acordarea serviciilor de asistență socială.
11. Totodată, a susținut că o încălcare și mai gravă a drepturilor sale rezultă din faptul că, timp de aproximativ doi ani de la depunerea cererii, nu i-a fost acordat serviciul social „Asistență personală”, deși starea sa de sănătate și condițiile personale impuneau necesitatea beneficierii de acest serviciu.
12. În acest sens, a indicat că, la solicitările verbale adresate lucrătorilor Direcției de Asistență Socială din satul Cigîrleni cu privire la stadiul examinării cererii depuse la 12 aprilie 2023, fiicei sale i s-a comunicat în repetate rânduri să aștepte, urmând să fie informată despre soluționarea solicitării, fără ca, în perioada respectivă, să fie întreprinse măsuri concrete pentru acordarea serviciului solicitat.
13. Reclamanta a mai relevat că, din cauza imposibilității sale de a efectua în mod independent activitățile indispensabile traiului zilnic, fiica sa, Diana Togridis, născută la 04 martie 1975, a fost nevoită să își abandoneze familia și serviciul din străinătate și să se întoarcă în Republica Moldova pentru a-i asigura îngrijirea necesară.
14. A menționat că, începând cu luna aprilie 2023 și până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, fiica sa i-a acordat în permanență îngrijire și asistență, efectuând activități precum asigurarea igienei personale, îmbrăcarea și dezbrăcarea, prepararea hranei, alimentarea, curățenia locuinței, spălarea hainelor, procurarea produselor alimentare și a altor bunuri necesare.
15. Potrivit susținerilor reclamantei, prin exercitarea efectivă a acestor activități, fiica sa a îndeplinit funcțiile specifice unui asistent personal, împrejurare care, în opinia sa, poate fi confirmată inclusiv prin declarațiile martorilor.
16. În continuare, reclamanta a susținut că, la data de 06 martie 2025, a depus petiții la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, la Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni și la Primăria satului Cigîrleni, raionul Ialoveni, prin care a reclamat încălcarea dreptului său la asistență socială și ajutor social.
17. A precizat că, prin petițiile respective, a invocat încălcarea prevederilor legislației naționale în materia asistenței sociale, precum și a dispozițiilor Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, semnată la 30 martie 2007 și ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 166 din 09 iulie 2010, dar și a altor standarde internaționale, regionale și naționale referitoare la protecția persoanelor cu dizabilități.

18. A susținut că, ulterior depunerii petițiilor, prin Decizia Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru (Ialoveni) nr. 153 din 07 mai 2025, i-a fost admisă solicitarea privind acordarea serviciului social „Asistență personală”.
19. În opinia reclamantei, emiterea deciziei respective confirmă faptul că întrunea condițiile necesare pentru a beneficia de serviciul social solicitat, însă, din cauza atitudinii pe care o califică drept neserioasă, precum și a acțiunilor și inacțiunilor lucrătorilor Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru (Ialoveni), a fost privată de posibilitatea de a beneficia efectiv de acest serviciu timp de aproximativ doi ani.
20. A apreciat că întârzierea acordării serviciului social a avut drept consecință încălcarea drepturilor sale la asistență și protecție socială, în condițiile în care nevoia de îngrijire permanentă exista încă de la momentul depunerii cererii inițiale, respectiv de la 12 aprilie 2023.
21. Reclamanta a mai indicat că nu cunoaște cuantumul exact al remunerației lunare aferente serviciului social „Asistență personală”, motiv pentru care consideră necesară obligarea autorității pârâte să prezinte un calcul al sumelor acumulate pentru perioada cuprinsă între 12 aprilie 2023 și 06 mai 2025.
22. În acest context, a susținut că este îndreptățită să beneficieze de achitarea sumelor corespunzătoare serviciului social „Asistență personală” pentru perioada în care, în opinia sa, acest serviciu trebuia să îi fie acordat, dar de care nu a beneficiat din cauza conduitei autorităților responsabile.
23. De asemenea, reclamanta a invocat că pensia și compensațiile de care beneficiază sunt insuficiente în raport cu prețurile actuale și necesitățile sale cotidiene, subliniind că, de-a lungul vieții, a desfășurat activitate de muncă și a contribuit la bugetul statului prin achitarea taxelor și impozitelor.
24. Prin urmare, a apreciat că drepturile sale la asistență socială și ajutor social, garantate de Constituția Republicii Moldova și de legislația în vigoare, i-au fost încălcate în mod flagrant, ca urmare a neacordării la timp a serviciului social solicitat.
25. Totodată, a menționat că, având calitatea de pensionară și fiind încadrată în grad sever de dizabilitate, dispune de venituri reduse, motiv pentru care a solicitat scutirea de achitarea taxei de stat și a taxei de timbru. A precizat că situația sa materială este reflectată în scrisoarea Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru (Ialoveni) nr. 256 din 31 martie 2025 și în legitimația de pensionar.
26. Sub aspectul respectării procedurii prealabile, reclamanta a indicat că, la data de 22 decembrie 2025, au fost expediate cereri prealabile în adresa pârâtei și a persoanei terțe, răspunsurile fiind recepționate la data de 19 ianuarie 2026.
27. În consecință, prin cererea de chemare în judecată, reclamanta Curoșu Marfa a solicitat:

- Admiterea cererii de chemare în judecată.
- Scutirea de achitarea taxei de stat și a taxei de timbru, în conformitate cu Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.
- Recunoașterea dreptului său la serviciul social „Asistență personală”, începând cu data depunerii cererii inițiale, respectiv 12 aprilie 2023.
- Obligarea pârâtei de a prezenta calculul sumei (datoriei) acumulate pentru serviciile asistentului personal Tudora Ignatiuc, pentru perioada 12 aprilie 2023 – 06 mai 2025.
- Încasarea de la pârâtă, în beneficiul reclamantei, a sumei (datoriei) acumulate pentru perioada 12 aprilie 2023 – 06 mai 2025, aferente serviciului social „Asistență personală”.

- Obligarea pârâtei să prezinte informația completă cu privire la ajutoarele materiale și bănești de care reclamanta ar fi trebuit să beneficieze începând cu 12 aprilie 2023 și până în prezent.

28. La 03 martie 2026, de către Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, prin intermediul secției evidență și documentare procesuală, a fost înaintată referință pe marginea acțiunii înaintate.

29. În susținerea poziției sale, autoritatea pârâtă a indicat că Serviciul social „Asistență personală" a fost instituit prin Hotărârea Guvernului nr. 314 din 23 mai 2012, prin care a fost aprobat Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea Serviciului social „Asistență personală" și Standardele minime de calitate.

30. A explicat că scopul acestui serviciu constă în oferirea asistenței și îngrijirii copiilor și adulților cu dizabilități severe, în vederea favorizării independenței și integrării lor în societate. Serviciul este destinat persoanelor cu dizabilități severe care necesită îngrijire, însoțire și supraveghere permanentă din partea unei alte persoane, inclusiv în procesul integrării sociale, în domeniile protecției sociale, muncii, asistenței medicale, instruirii, educației și accesului la infrastructură.

31. Referitor la circumstanțele concrete ale cauzei, autoritatea a susținut că cererea depusă în numele reclamantei Marfa Curoșu, prin care s-a solicitat admiterea acesteia în cadrul Serviciului social „Asistență personală", împreună cu actele confirmative, a fost prezentată la data de 30 mai 2023, fiind înregistrată la aceeași dată la Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, cu atribuirea fișei de examinare conform rândului.

32. În continuare, autoritatea pârâtă a făcut referire la prevederile pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 314/2012, potrivit cărora cheltuielile de organizare și funcționare a Serviciului social „Asistență personală" sunt suportate de către prestatorii serviciului și se efectuează strict în limita alocațiilor prevăzute anual în bugetele respective, precum și din mijloacele provenite din donații, granturi și alte surse, în condițiile legislației.

33. A relevat că, în funcție de bugetul atribuit fiecărei structuri teritoriale de asistență socială, sunt aprobate statele de personal și numărul beneficiarilor care urmează a fi deserviți. Astfel, pentru Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni, în anii 2024 și 2025 au fost aprobate 233 de unități de asistenți personali.

34. Potrivit poziției autorității pârâte, instituirea și acordarea serviciului social solicitat nu reprezintă un drept automat, care să poată fi valorificat imediat de la momentul depunerii cererii, ci este condiționată de capacitatea financiară a statului și de numărul unităților de personal aprobate în cadrul instituției prestatoare.

35. În acest context, autoritatea a invocat și prevederile art. 3 lit. d) din Legea nr. 123 din 18 iunie 2010 cu privire la serviciile sociale, potrivit cărora prestarea serviciilor sociale se întemeiază pe principiul oportunităților egale, care presupune asigurarea accesului la servicii sociale pentru persoanele și familiile defavorizate, în condiții de tratament egal și fără discriminare.

36. A susținut că satisfacerea cu prioritate a cererii reclamantei ar fi putut constitui un act de discriminare față de alți solicitanți aflați în situații identice sau chiar mai grave, în condițiile în care numărul cererilor de acordare a serviciului social „Asistență personală" depășea semnificativ numărul unităților aprobate.

37. În opinia autorității, acordarea imediată a serviciului solicitat reclamantei, cu ignorarea ordinii de examinare și a situației celorlalți beneficiari potențiali, ar fi afectat echilibrul dintre

resursele financiare limitate și numărul mare de solicitări înregistrate, raportat la cele 233 de unități aprobate pentru Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni.
38. Prin urmare, autoritatea pârâtă a apreciat că imposibilitatea acordării imediate a serviciului social tuturor solicitanților nu poate fi interpretată drept o încălcare a drepturilor acestora, ci reprezintă o consecință a limitărilor obiective privind resursele financiare și umane disponibile.
39. Sub acest aspect, autoritatea pârâtă a indicat că, la data de 02 mai 2025, în vederea stabilirii eligibilității reclamantei pentru a beneficia de Serviciul social „Asistență personală", a fost completată Fișa de evaluare a necesităților potențialului beneficiar.
40. A menționat că, în urma evaluărilor efectuate și a examinării actelor prezentate, prin Dispoziția Structurii Teritoriale de Asistență Socială Ialoveni nr. 153 din 07 mai 2025, reclamanta Marfa Curoșu a fost admisă în cadrul Serviciului social „Asistență personală", în calitate de asistent personal al acesteia fiind angajată fiica sa, Diana Togridis.
41. A explicat că prestarea serviciului respectiv este monitorizată de șeful serviciului, în conformitate cu capitolul IV, secțiunea a 6-a din Regulamentul intern privind organizarea și funcționarea Serviciului social „Asistență personală", aprobat prin Ordinul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru nr. 21-g din 06 februarie 2026.
42. În continuare, autoritatea pârâtă a subliniat că, la aceeași dată, respectiv 07 mai 2025, a fost încheiat contractul individual de muncă cu Diana Togridis, astfel încât raporturile de muncă dintre aceasta și instituția prestatoare a serviciului social au luat naștere doar din momentul încheierii contractului respectiv.
43. A susținut că, anterior acestei date, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru nu a avut statutul de angajator în raport cu Diana Togridis, iar din partea reclamantei nu au fost înregistrate careva angajamente asumate de autoritate care ar fi putut genera obligații financiare față de aceasta.
44. În consecință, autoritatea a apreciat că nu există temeiuri juridice pentru calcularea și achitarea retroactivă a remunerației aferente serviciului social „Asistență personală" pentru perioada anterioară datei de 07 mai 2025, întrucât salarizarea personalului se efectuează în conformitate cu legislația în vigoare, pentru volumul de timp efectiv lucrat în cadrul raporturilor de muncă legal constituite.
45. Totodată, a menționat că, potrivit Standardelor minime de calitate pentru Serviciul social „Asistență personală", prestatorul de servicii oferă beneficiarei Marfa Curoșu serviciile de îngrijire și asistență prevăzute de cadrul normativ aplicabil.
46. Referitor la alte forme de asistență și protecție socială, autoritatea pârâtă a indicat că, începând cu data de 10 decembrie 2025, în temeiul Deciziei Structurii Teritoriale de Asistență Socială Ialoveni nr. 407 din 09 decembrie 2025, reclamanta a fost admisă în cadrul Serviciului social „Echipa mobilă", pentru o perioadă de 12 luni.
47. De asemenea, a precizat că, în luna noiembrie 2025, familia reclamantei a fost înregistrată pe platforma guvernamentală „Ajutor la Contor", în baza cererii ESOW9C8, fiind declarată acceptată și eligibilă pentru acordarea compensației monetare în cuantum de 500 lei lunar, pentru întreaga perioadă a sezonului de încălzire.
48. A mai susținut că reclamanta beneficiază de pensie pentru dizabilitate în cuantum de 3 055 lei lunar, iar în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1413/2016 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a compensației pentru serviciile de transport, acesteia i-a fost stabilită o compensație în cuantum de 160 lei lunar, transferată trimestrial pe cardul bancar.

49. Cu referire la solicitările privind acordarea ajutoarelor materiale și bănești, autoritatea pârâtă a explicat că acestea sunt oferite în limita stocurilor disponibile. În acest sens, a indicat că, în anul 2023, reclamanta a beneficiat de scutece, iar în anii 2023, 2024 și 2025 a beneficiat de cadouri oferite cu ocazia zilei de 8 Martie de către autoritatea publică locală de nivelul I. De asemenea, la data de 29 decembrie 2025, familia reclamantei a beneficiat de un pachet cu produse alimentare, articole vestimentare și produse de igienă.
50. În opinia pârâtei, circumstanțele respective demonstrează că reclamanta a beneficiat și continuă să beneficieze de prestații și servicii sociale, în conformitate cu legislația în vigoare, nefiind justificată afirmația potrivit căreia autoritățile ar fi privat-o de dreptul la asistență și protecție socială.
51. În ceea ce privește solicitarea reclamantei privind obligarea prezentării dovezilor referitoare la atragerea la răspundere a persoanelor responsabile pentru pretinsa încălcare a dreptului la asistență socială, autoritatea pârâtă a indicat că, în urma verificărilor efectuate pe marginea cazului, nu au fost identificate acțiuni sau inacțiuni ale personalului care să constituie abateri disciplinare, administrative ori de altă natură, susceptibile să atragă răspunderea acestora, potrivit legislației în vigoare.
52. A susținut că nu a fost constatată nicio încălcare a dreptului reclamantei la asistență socială, iar întârzierea angajării asistentului personal a fost determinată exclusiv de lipsa locurilor vacante și a resurselor bugetare disponibile, circumstanțe pe care le califică drept factori externi și obiectivi, ce exclud angajarea răspunderii disciplinare sau administrative a angajaților Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru.
53. Suplimentar, autoritatea pârâtă a făcut referire la prevederile art. 80 alin.(1) Codul familiei, potrivit cărora copiii majori apți de muncă sunt obligați să își întrețină și să își îngrijească părinții inapți de muncă, care necesită sprijin material, inclusiv în situația în care aceștia au nevoie de suport și îngrijire permanentă.
54. Din această perspectivă, a susținut că Serviciul social „Asistență personală” constituie un mecanism subsidiar de suport, care nu înlătură obligația legală de întreținere și îngrijire ce revine descendenților de gradul I.
55. Totodată, autoritatea pârâtă a explicat că, în contextul priorităților Guvernului Republicii Moldova privind reforma administrativ-teritorială, Ministerul Muncii și Protecției Sociale a inițiat reforma domeniului asistenței sociale, care, începând cu data de 01 ianuarie 2024, a determinat schimbări majore în modul de planificare și finanțare a serviciilor sociale, precum și în mecanismele de subordonare și coordonare metodologică, având drept obiectiv asigurarea unor servicii sociale mai accesibile și calitative pentru beneficiari.
56. A precizat că reclamanta a fost admisă în cadrul Serviciului social „Asistență personală” imediat ce resursele financiare și statele de personal au permis acest lucru, prin Dispoziția nr. 153 din 07 mai 2025, astfel încât autoritatea și-a îndeplinit obligațiile legale în limita competențelor și a bugetului disponibil.
57. În concluzie, autoritatea pârâtă a apreciat că pretențiile reclamantei privind plata retroactivă a sumelor aferente serviciului social „Asistență personală” sunt lipsite de temei legal, întrucât dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 314/2012 condiționează prestarea serviciului de existența alocațiilor financiare disponibile.
58. A susținut că, în absența unei fapte ilicite sau a unei neglijențe imputabile instituției, admiterea pretențiilor privind plata retroactivă și sancționarea personalului ar contraveni principiului legalității și bunei administrări a fondurilor publice.

59. De asemenea, a reiterat că dreptul reclamantei la asistență socială a fost asigurat prin multiple forme de suport, inclusiv prin Serviciul social „Echipa mobilă”, acordarea compensațiilor monetare și distribuirea ajutoarelor materiale, statul demonstrând, în opinia autorității, diligența necesară în limitele resurselor existente.
60. Prin urmare, autoritatea pârâtă a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată formulate de Marfa Curoșu împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, cu participarea persoanei terțe Ministerul Muncii și Protecției Sociale, ca fiind neîntemeiată.
61. Subsecvent, la 30 martie 2026, prin intermediul poștei electronice a instanței, a parvenit referința terțului, Ministerul Muncii și Protecției Sociale.
62. Prin referința nr. 19/1153, terțul, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, a indicat că, în urma examinării cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, precum și în limitele competențelor sale funcționale, apreciază acțiunea reclamantei ca fiind nefondată și neîntemeiată, solicitând declararea inadmisibilității acesteia.
63. În susținerea poziției sale, terțul a făcut referire la prevederile pct. 5 din Regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Muncii și Protecției Sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 149/2021, potrivit cărora Ministerul are misiunea de a analiza situația și problemele din domeniile de activitate gestionate, de a elabora politici publice eficiente și acte normative, precum și de a monitoriza calitatea politicilor și a actelor normative respective, în vederea asigurării unor soluții eficiente în domeniile sale de competență.
64. Totodată, a invocat prevederile pct. 6 din același Regulament, potrivit cărora printre funcțiile de bază ale Ministerului se numără elaborarea documentelor de politici și a proiectelor de acte normative în domeniile sale de activitate, precum și promovarea și monitorizarea realizării politicii statului în domeniul protecției sociale, muncii, demografiei și egalității de gen.
65. Referitor la circumstanțele cauzei, Ministerul a relevat că reclamanta Marfa Curoșu susține că, la data de 12 aprilie 2023, a depus o cerere la Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, prin care a solicitat acordarea serviciului social „Asistență personală”.
66. A menționat că, potrivit scrisorii Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni nr. 812 din 01 iunie 2023, cererea respectivă a fost înregistrată în Registrul unic de evidență a cererilor.
67. Ministerul a reținut că reclamanta și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 47 din Constituția Republicii Moldova, ale Legii nr. 225/2003 privind Codul de procedură civilă și ale Legii asistenței sociale nr. 547/2003, susținând încălcarea dreptului său la asistență socială prin neacordarea serviciului solicitat începând cu data depunerii cererii inițiale.
68. În continuare, terțul a explicat că, în contextul priorităților Guvernului Republicii Moldova privind reforma administrativ-teritorială, Ministerul Muncii și Protecției Sociale a inițiat reforma domeniului asistenței sociale, cunoscută sub denumirea de „RESTART”, care, începând cu data de 01 ianuarie 2024, a determinat schimbări majore în modul de planificare și finanțare a serviciilor sociale, precum și în mecanismele de subordonare și coordonare metodologică a instituțiilor responsabile de prestarea acestora.
69. A susținut că implementarea reformei „RESTART” a urmărit eliminarea impedimentelor identificate în procesul de implementare a diferitor parteneriate și de valorificare a resurselor financiare obținute din asistența externă, destinate susținerii populației defavorizate, în situații de criză, precum și facilitarea dezvoltării serviciilor sociale care nu acoperă cererile aflate în așteptare.

70. În opinia Ministerului, sistemul de asistență socială, astfel cum a fost conceput în contextul reformei, trebuie să răspundă în mod calitativ și efectiv necesităților identificate ale tuturor grupurilor de beneficiari ai protecției sociale din Republica Moldova și rigorilor comunitare.
71. Ministerul a explicat că, potrivit conceptului reformei și prevederilor Legii nr. 256/2023, competențele în domeniul asistenței sociale, exercitate anterior de autoritățile administrației publice locale de nivelul al doilea, prin intermediul direcțiilor de asistență socială și protecție a familiei raionale, urmau să fie exercitate, începând cu data de 01 ianuarie 2024, de agențiile teritoriale de asistență socială, inclusiv de Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru.
72. A precizat că, în cadrul unităților administrativ-teritoriale de nivelul al doilea, cu excepția municipiului Chișinău și a Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia, au fost create zece agenții teritoriale de asistență socială, ale căror funcții de bază și competențe teritoriale acoperă câte trei-patru raioane fiecare.
73. Totodată, Ministerul a subliniat că direcțiile de asistență socială și protecție a familiei raionale au fost lichidate de către consiliile raionale, în calitate de fondatori, la finele anului 2023, ultimul act întocmit fiind succesorul de drepturi și obligații al direcțiilor respective.
74. În acest context, terțul a susținut că nu poate da o apreciere acțiunilor sau inacțiunilor Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni față de reclamantă și nici nu se poate expune asupra unor aspecte care vizează activitatea acesteia, inclusiv asupra modului de examinare a cererilor de prestare a serviciilor sociale de către o autoritate care a fost lichidată.
75. A relevat că, anterior reformei, structurile teritoriale de asistență socială se aflau în subordinea consiliilor raionale, iar între acestea și agențiile teritoriale de asistență socială nou-constituite nu există o succesiune de drepturi.
76. În continuare, referindu-se nemijlocit la situația reclamantei, Ministerul a indicat că aceasta este încadrată în grad de dizabilitate, circumstanță confirmată prin actul nr. *****din 02 martie 2023, iar prin cererea din 12 aprilie 2023 a solicitat asigurarea garanțiilor oferite de stat în raport cu statutul său, precum și acordarea serviciului social „Asistență personală”.
77. A menționat că, la data de 01 iunie 2023, Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni a informat reclamanta despre înregistrarea cererii sale în Registrul unic de evidență a cererilor. Potrivit poziției Ministerului, restructurarea sistemului de asistență socială, prin realizarea reformei în domeniu, nu a afectat drepturile beneficiarilor și nici nu a determinat încetarea curgerii acestora.
78. A susținut însă că recunoașterea efectivă a dreptului reclamantei la serviciul social „Asistență personală” nu a fost afectată de esența formei instituționale a prestatorului, întrucât, la momentul depunerii cererii inițiale, competența de acordare a serviciului aparținea Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, iar ulterior această competență a fost exercitată de Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru.
79. A relevat că admiterea reclamantei în cadrul serviciului social a fost confirmată prin Decizia nr. 153 din 07 mai 2025, emisă de Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru.
80. În această ordine de idei, Ministerul a apreciat că pretențiile reclamantei formulate împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, privind asigurarea prestării serviciului social și prezentarea calculului sumelor pretins acumulate pentru perioada 12 aprilie 2023 - 06 mai 2025, nu pot fi realizate în raport cu autoritatea pârâtă.
81. A considerat că solicitările reclamantei privind achitarea sumelor acumulate pentru perioada respectivă, precum și prezentarea informațiilor aferente, sunt inadmisibile, prin prisma dispozițiilor art. 207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ.

82. În susținerea acestei concluzii, Ministerul a invocat prevederile art. 207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, potrivit cărora acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă, în special, atunci când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din același cod.
83. Totodată, terțul a făcut referire la prevederile art. 208 Cod administrativ, potrivit cărora, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, urmează a fi respectată procedura prealabilă, în cazurile prevăzute de lege.
84. Sub acest aspect, Ministerul a menționat că reclamanta a depus, la data de 06 martie 2025, petiții adresate Ministerului Muncii și Protecției Sociale și Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, prin care a reclamat încălcarea dreptului său la asistență socială. A indicat că solicitarea formulată la data de 07 mai 2025 a fost acceptată, însă, în opinia sa, cererea din 06 martie 2025 nu cuprindea o pretenție formulată sub forma unei cereri prealabile și nici nu fusese inițial depusă de partea reclamantă în acest scop.
85. În continuare, terțul a explicat că scopul procedurii prealabile constă în verificarea legalității actelor administrative individuale, cu referire la prevederile art. 162 Cod administrativ.
86. Raportând aceste prevederi la circumstanțele speței, Ministerul a apreciat că reclamanta nu s-a adresat anterior autorității pârâte, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, cu cereri, sesizări sau petiții având ca obiect soluționarea problemelor pe care ulterior le-a invocat în cererea de chemare în judecată.
87. A susținut că, în asemenea împrejurări, nu poate fi reținută existența unei activități administrative a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru prin care, începând cu 01 ianuarie 2024, să fi fost încălcat un drept vătămat sau orice alt drept ori libertate a reclamantei, în sensul art. 17 din Codul administrativ.
88. Ministerul a reiterat că autoritatea ale cărei acțiuni sau inacțiuni sunt contestate în realitate de reclamantă este Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, instituție care a fost lichidată, iar autoritatea ierarhic superioară a acesteia era Consiliul Raional Ialoveni.
89. Prin urmare, persoana terță a susținut că nu se află în poziția de a interveni în activitatea administrativă desfășurată anterior de Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, lichidată de Consiliul Raional Ialoveni la finele anului 2023, și nici de a aprecia activitatea acesteia, întrucât raporturile instituționale respective nu intrau în sfera sa de subordonare.
90. În consecință, Ministerul a solicitat instanței declararea inadmisibilității acțiunii, invocând că reclamanta nu a demonstrat încălcarea unui drept propriu prin activitatea administrativă a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru și nu a respectat procedura prealabilă în condițiile prevăzute de Codul administrativ.
91. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 07 aprilie 2026, s- dispus declinarea competenței în materie de examinare a acțiunii înaintate în favoarea instanței de contencios administrativ din cadrul Judecătoriei Hîncești.
92. Respectiv, potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, cauza a fost distribuită judecătorului specializat în materia contenciosului administrativ, Maria Ganganu la 09 aprilie 2026, prin încheierea judecătorului din 15 aprilie 2026, cauza fiind primită spre examinare cu demararea acțiunilor premergătoare examinării admisibilității.
93. Succesiv, la 07 mai 2026, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, a înaintat referință pe marginea acțiunii.

94. Prin referința suplimentară nr. 354, autoritatea pârâtă, și-a menținut poziția expusă în referința inițială, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, aducând unele precizări suplimentare referitoare la modalitatea de acordare a serviciului social „Asistență personală” și la temeiurile juridice ale remunerării persoanelor angajate în calitate de asistenți personali.
95. Astfel, autoritatea pârâtă a relevat că, în cadrul Serviciului social „Asistență personală”, se înregistrează un număr ridicat de solicitări din partea persoanelor cu dizabilități severe, numărul acestora depășind capacitatea efectivă de prestare a serviciului. În acest context, a subliniat că serviciul respectiv este suprasolicitat, iar posibilitatea încadrării unor noi asistenți personali este condiționată de disponibilitatea unităților de personal și a resurselor financiare necesare.
96. A explicat că, din cauza resurselor financiare limitate, angajarea noilor asistenți personali are loc, de regulă, în urma disponibilizării pozițiilor de asistent personal, ca urmare a încetării raporturilor de muncă ale persoanelor care ocupau anterior unitățile respective.
97. Prin urmare, autoritatea a apreciat că imposibilitatea încadrării imediate a tuturor solicitanților în cadrul serviciului social nu este determinată de refuzul autorității de a acorda asistență socială, ci de capacitatea instituțională și financiară limitată a prestatorului serviciului.
98. În continuare, cu referire la pretențiile privind încasarea retroactivă a sumelor aferente serviciului social „Asistență personală”, autoritatea pârâtă a precizat că raporturile de muncă dintre Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru și Togridis Diana, fiica reclamantei, au luat naștere la data de 07 mai 2025, odată cu încheierea contractului individual de muncă, în conformitate cu prevederile Codului muncii al Republicii Moldova.
99. Sub acest aspect, a susținut că legislația muncii nu permite remunerarea unei activități prestate anterior încheierii contractului individual de muncă sau în absența unei unități de personal vacante.
100. În consecință, autoritatea a apreciat că activitățile de îngrijire desfășurate de Diana Togridis în beneficiul reclamantei înainte de data de 07 mai 2025 nu pot constitui, în lipsa unui raport juridic de muncă legal constituit, temei pentru calcularea și achitarea retroactivă a salariului aferent funcției de asistent personal.
101. A reiterat că remunerarea asistentului personal se efectuează exclusiv în condițiile legislației muncii, pentru perioada în care acesta a avut calitatea de salariat al instituției prestatoare și pentru timpul efectiv lucrat în baza contractului individual de muncă.
102. Prin urmare, autoritatea pârâtă a considerat că solicitarea reclamantei privind obligarea la calcularea și achitarea sumelor aferente perioadei 12 aprilie 2023 - 06 mai 2025 este lipsită de temei juridic, întrucât, în perioada indicată, nu existau raporturi de muncă între instituție și persoana care a asigurat îngrijirea reclamantei.
103. În final, autoritatea pârâtă și-a menținut solicitarea privind respingerea integrală a cererii de chemare în judecată formulate de Marfa Curoșu, ca fiind neîntemeiată.
104. Prin încheierea judecătorului din 25 mai 2026, s-a dispus de a constata drept realizată etapa pregătirii pricinii pentru dezbateri judiciare, cu fixarea ședinței de judecată.
105. Ulterior, la 25 iunie 2026, de către reclamanta Marga Curoșu, a fost înaintată o cerere de modificare a cererii de chemare în judecată, potrivit căreia a solicitat redactarea solicitărilor finale din cererea de chemare în judecată, prin înlocuirea numelui indicat de „Tudora Ignatiuc” cu indicarea numelui corect al reclamante, Marfa Curoșu.
106. În cadrul ședinței de judecată din 23 septembrie 2026, fiind audiate explicațiile reprezentantei autorității pârâte, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Eugenia Ioniță,

a susținut poziția expusă în referințele înaintate, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

LEGISLAȚIE RELEVANTĂ:

Pe marginea admisibilității:

107. Art. 17 Cod administrativ, stabilește:
„ Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”
108. Art. 29 Cod administrativ, prevede:
„ (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.
(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”
109. Art. 39 Cod administrativ:
„ (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.
(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”
110. Art. 165 Cod administrativ:
„ (1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiției. Daca autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.
(2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.”
111. Art. 189 Cod administrativ:
„ (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.
(2) O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.”
112. Art. 191 Cod administrativ:
„(1) Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.”
113. Art. 207 Cod administrativ:
„(1) Instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.
(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu

între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sânt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată."

114. Art. 209 Cod administrativ:

„ (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător."

Pe marginea fondului:

115. Art. 5 Cod administrativ:

„ Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea."

116. Art. 7 Cod administrativ:

„ Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public."

117. Art. 8 Cod Administrativ:

„ Regimul de putere publică reprezintă ansamblul competențelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităților publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice."

118. Art. 10 Cod administrativ:

„ (1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public."

119. Art. 143 Cod administrativ:

„ (2) Aprecierea legalității sau ilegalității unui act administrativ individual se face în funcție de situația la momentul emiterii lui, iar în cazul desfășurării unei proceduri prealabile – de situația la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă."

120. Art. 206 Cod administrativ:

„ (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);

...

d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare)”

121. Art. 218 Cod administrativ:

„ a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

122. Art. 219 Cod administrativ:

„ (1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

(2) Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

(3) Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.”

123. Art. 224 Cod administrativ:

„ (1) Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri:

...

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată;

d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul”

124. Art. 225 Cod administrativ:

„ (1) Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.”

125. Art. 6 din Legea nr. 547/2003, asistenței sociale:

„ (1) Politica de asistenţă socială se realizează consecvent şi cu prioritate în favoarea persoanelor şi familiilor în dificultate sau susceptibile de a deveni social-dependente şi are drept obiective:

a) prevenirea sau ameliorarea situaţiei de dificultate şi atenuarea consecinţelor acesteia;

b) menţinerea unui nivel decent de viaţă al persoanei sau familiei;

c) acordarea unui sprijin suplimentar, temporar sau permanent, prin prestaţii şi servicii sociale."

126. Art. 7 din Legea nr. 547/2003:

„ De asistenţă socială beneficiază persoanele şi familiile care, din cauza unor factori de natură economică, fizică, psihologică sau socială, nu au posibilitate prin propriile capacităţi şi competenţe să prevină şi să depăşească situaţiile de dificultate, şi anume:

...

i) persoanele cu dizabilităţi"

127. Art. 8 din Legea nr. 574/2003:

„ (1) Asistenţa socială se acordă la cerere, în baza referirii sau din oficiu, în condiţiile legii.

...

(7) În cazul în care se încalcă drepturile şi libertăţile beneficiarului de asistenţă socială, acesta sau reprezentantul său legal are dreptul să sesizeze instanţa de judecată."

128. Art. 9 din Legea nr. 574/2003:

„ Asistenţa socială se acordă sub formă de servicii sociale şi de prestaţii sociale."

129. Art. 12 din Legea nr. 574/2003:

„ (2) Ministerul Muncii și Protecției Sociale exercită următoarele atribuţii principale:

a) elaborează şi promovează politica de asistenţă socială la nivel naţional;

b) elaborează şi promovează actele normative pentru implementarea politicilor în sistemul de asistenţă socială;

c) evaluează impactul politicilor în domeniul asistenţei sociale în scop de reformare şi eficientizare a acordării prestaţiilor sociale, de sporire a calităţii serviciilor sociale şi de facilitare a accesului la ele;

d) reglementează și organizează sistemul de acreditare și controlul de stat în domeniul asistenței sociale;

e) organizează, coordonează și evaluează activitatea agențiilor teritoriale de asistență socială;

f) cooperează, direct sau prin intermediul agențiilor teritoriale de asistență socială, cu autoritățile administrației publice locale de nivelurile întâi și al doilea, cu prestatorii de servicii sociale și cu reprezentanții societății civile în scopul dezvoltării serviciilor sociale și al asigurării calității acestora;

g) identifică necesităţile de formare profesională a personalului angajat în sistemul de asistenţă socială şi asigură îmbunătăţirea capacităţilor profesionale ale acestuia;

h) dezvoltă relaţii de colaborare cu instituţii şi organizaţii internaţionale similare, încheie acorduri de colaborare cu acestea;

i) creează şi dezvoltă sistemul informaţional în domeniu.

j) centralizează mijloacele băneşti din alocaţiile totale prevăzute în bugetul de stat pe anul respectiv pentru asistenţa socială, inclusiv prin delegare instituţiilor din subordine, în vederea realizării programelor cu destinaţie specială din domeniu."

130. Art. 3 din Legea nr. 123/2010 cu privire la serviciile sociale:

„ Prestarea serviciilor sociale se bazează pe următoarele principii:

a) principiul de asistenţă socială orientată, care prevede direcţionarea prioritară a serviciilor sociale către persoanele/familiile defavorizate, identificate pe baza evaluării necesităţilor individuale;

b) principiul de centrare pe beneficiar, care prevede adaptarea serviciilor sociale la necesităţile (în proces de schimbare continuă) beneficiarilor pe baza evaluării sistematice a impactului serviciilor asupra situaţiei beneficiarului"

131. Art. 4 din Legea nr. 123/2010:

„ Dreptul la servicii sociale este stabilit în mod individual, în baza evaluării necesităţilor persoanei/familiei de aceste servicii."

132. Art. 12 din Legea nr. 123/2010:

„ Drepturile beneficiarilor la servicii sociale sînt asigurate prin:

a) respectarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale, cu excluderea oricăror forme de discriminare;

b) protecţia împotriva oricăror forme de violenţă, vătămare ori abuz fizic sau mintal, neglijare, rele tratamente sau exploatare, precum şi prin informarea asupra oricăror situaţii de risc şi a altor drepturi sociale;

c) comunicarea, în termeni accesibili, a informaţiilor privind drepturile fundamentale şi măsurile legale de protecţie socială, precum şi a celor privind condiţiile care trebuie îndeplinite pentru a le obţine;

d) încurajarea participării beneficiarului la procesul de luare a deciziilor referitoare la acordarea serviciilor sociale;

e) exprimarea opiniei proprii privind serviciile sociale oferite;

f) respectarea confidenţialităţii informaţiilor furnizate;

g) protecţia bunurilor beneficiarului atunci cînd acesta nu are capacitatea deplină de exerciţiu, fiind îngrijit în familie sau în instituţie;

h) respectarea demnităţii şi intimităţii personale ale beneficiarului."

133. Pct. 5 din HG nr. 314/2012, pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind organizarea şi funcţionarea Serviciului social „Asistenţă personală" şi a Standardelor minime de calitate:

„ Scopul Serviciului este de a oferi asistenţă şi îngrijire copiilor şi adulţilor cu dizabilităţi severe, în vederea favorizării independenţei şi incluziunii lor în societate (în domeniile: protecţie socială, muncă, asistenţă medicală, instructiv-educativ, informaţional, acces la infrastructură etc.)"

134. Pct. 6 din HG nr. 314/2012:

„ 1) oferirea unor servicii de asistenţă şi îngrijire flexibile, centrate pe persoană, care să îmbunătăţească calitatea vieţii şi independenţa persoanelor cu dizabilităţi severe;

2) facilitarea accesului la educaţie şi încadrare în cîmpul muncii;

3) prevenirea instituţionalizării persoanelor cu dizabilităţi;

4) sprijinirea beneficiarilor să menţină şi să dezvolte relaţii sociale în familie şi comunitate."

135. Art. 45 Codul muncii:

„ Contractul individual de muncă este înţelegerea dintre salariat şi angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă pentru și sub autoritatea unui angajator, într-o anumită specialitate, calificare sau funcţie, să respecte regulamentul intern al unității, dacă este elaborat și aprobat de angajator,, iar angajatorul se obligă să-i asigure condiţiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conţin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum şi să achite la timp şi integral salariul."

136. Art. 58 Codul muncii:

„ ...
(2) Contractul individual de muncă îşi produce efectele din ziua semnării, dacă contractul nu prevede altfel.”

MOTIVAREA INSTANȚEI:

Pe marginea admisibilității:

137. Analizând cererea de chemare în judecată prin prisma dispozițiilor art. 207 alin.(2) lit. a) - c) Cod administrativ, instanța reține că nu sunt incidente motivele referitoare la autoritatea de lucru judecat sau existența unei încheieri anterioare de încetare a procesului în privința unui litigiu identic. Din materialele anexate dosarului nu rezultă existența unei hotărâri judecătorești definitive între aceleași părți, având același obiect și aceleași temeiuri juridice, după cum nu se atestă că pe rolul altei instanțe s-ar afla o cauză identică pendinte. În egală măsură, nu există dovezi că reclamanta ar fi renunțat anterior la acțiune ori că litigiul ar fi fost soluționat prin tranzacție judiciară, astfel încât aceste impedimente procesuale nu pot constitui temei pentru declararea inadmisibilității.
138. Cu referire la dispozițiile art. 207 alin.(2) lit. d) și lit. f) Cod administrativ, instanța urmează să examineze dacă acțiunea a fost introdusă în termenul legal și dacă erau incidente obligațiile privind procedura prealabilă. În acest sens, art. 208 alin.(1) Cod administrativ stabilește regula generală potrivit căreia, anterior sesizării instanței de contencios administrativ, persoana interesată trebuie să respecte procedura prealabilă, cu excepțiile expres prevăzute de lege. Totodată, legiuitorul a instituit și derogări de la această regulă, tocmai pentru a evita formalismul excesiv în situațiile în care procedura administrativă anterioară nu mai prezintă utilitate practică ori este exclusă expres prin lege.
139. În acest sens, instanța subliniază că normele ce reglementează termenele procedurale și obligația formulării cererii prealabile trebuie interpretate prin prisma principiului securității raporturilor juridice, dar și a principiului efectivității dreptului de acces la o instanță. Or, simpla existență a unui act administrativ emis de autoritate nu este suficientă pentru a considera că termenul procedural a început să curgă, în lipsa dovezii comunicării efective a acestuia către persoana vizată. Exigența comunicării actului administrativ constituie o garanție fundamentală a dreptului la apărare și a posibilității reale a persoanei de a-și valorifica drepturile procesuale într-un termen previzibil și rezonabil.
140. Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța reține că, potrivit art. 207 alin.(2) lit. d) și f) Cod administrativ, acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă în situația în care nu sunt întrunite condițiile referitoare la respectarea procedurii prealabile, atunci când aceasta este obligatorie, precum și în cazul în care acțiunea este depusă cu omiterea termenului prevăzut de lege.
141. Examinând consecutiv demersurile întreprinse de reclamant anterior sesizării instanței, instanța constată că acesta nu s-a adresat nemijlocit instanței de judecată, ci a întreprins, în mod succesiv, acțiuni în vederea soluționării situației privind exercitarea dreptului de a avea întrevederi cu copiii săi minori.
142. Astfel, instanța constată că la 12 aprilie 2023, de către Diana Togridis, a fost înaintată o cerere în adresa Primăriei Cigîrleni, prin care a informat că mama acesteia, Marfa Curoșu, este imobilizată la pat, solicitând astfel să fie întreprinse măsuri și să i se acorde un serviciu ca lucrător personal pentru mama sa (f.d.12).

143. Prin răspunsul Direcției Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei, din cadrul Consiliului Raional Ialoveni nr. 812, din 01 iunie 2023, s-a indicat că pe numele potențialei beneficiare Marfa Curoșu, este înregistrată în registrul unic de evidență a cererilor de solicitare a serviciului din 30 mai 2023 (f.d.13).
144. Potrivit petiției înaintate de Marfa Curoșu în adresa Ministerului Muncii și Protecției Sociale, la 06 martie 2025, ultima a solicitat să se intenteze control pentru a verifica din ca cauză, nu beneficiază de asistență socială și ajutor social; să i se stabilească serviciu social asistență personală din data înregistrării cererii în registrul unic de evidență a cererilor; să fie atrase la răspundere, conform legislației în vigoare, persoanele responsabile care nu-și exercită funcțiile de serviciu (f.d.14-15).
145. Prin răspunsul Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, nr. 256, din 31 martie 2025, s-a indicat cu referire la petiția înaintată că începând cu luna noiembrie 2023, familia Marfei Curoșu este înregistrată pe platforma compensații.gov.md și a beneficiat de compensații, subsecvent la 23 septembrie 2024, ultima ar fi depus cerere privind admiterea în serviciul social „Echipa mobilă", cererea având statut de „în așteptare" (18-19).
146. La 17 decembrie 2025, Marfa Curoșu a înaintat cerere prealabilă în adresa Ministerului Muncii și Protecției Sociale, prin care a solicitat: Recunoașterea serviciului social Asistență Personală din data depunerii cererii și anume din data de 12 aprilie 2023; Prezentarea calculului pentru serviciul social Asistență Personală pe perioada 12 aprilie 2023, până la 07 mai 2025, cât și achitarea serviciului social asistență personală din depunerea cererii și anume din data de 12 aprilie 2023, pentru perioada 12 aprilie 2023-07 mai 2025.
147. Prin răspunsul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, nr. 40 din 15 ianuarie 2026, adresat doamnei Marfa Curoșu, s-a indicat că pentru Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni au fost aprobate 233 unități de asistent personal, la data depunerii cererii, toate funcțiile fiind suplinite integral, respectiv deoarece cererile de solicitare sunt cu mult mai multe decât unitățile aprobate, examinarea acestora se realizează în ordinea înregistrării în registrul de evidență, odată cu vacanța unei funcții aprobate sau suplinirea statelor de personal, în speță, acest lucru fiind posibil doar începând cu 07 mai 2025 (f.d.31).
148. Instanța subliniază că, prin răspunsul respectiv, autoritatea pârâtă s-a expus asupra circumstanțelor care, în opinia sa, au justificat neacordarea serviciului social într-o perioadă anterioară, comunicând reclamantei motivele pentru care solicitarea sa nu putea fi satisfăcută retroactiv.
149. În aceste condiții, instanța consideră că nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia reclamanta ar fi sesizat direct instanța de judecată, fără a acorda anterior autorității publice posibilitatea examinării solicitărilor sale.
150. Dimpotrivă, succesiunea demersurilor întreprinse, începând cu cererea din 12 aprilie 2023, continuând cu petiția din 06 martie 2025 și culminând cu cererea prealabilă din 17 decembrie 2025, demonstrează că reclamanta a urmărit soluționarea situației sale pe cale administrativă, anterior declanșării controlului judecătoresc.
151. Mai mult, examinarea cererii prealabile și comunicarea unui răspuns din partea autorității pârâte demonstrează că aceasta a avut posibilitatea efectivă de a analiza pretențiile formulate, de a verifica circumstanțele invocate și de a-și exprima poziția asupra acestora. Sub acest aspect, instanța apreciază că scopul adresării prealabile către autoritatea publică, acela de a permite examinarea și eventuala soluționare a diferendului fără intervenția instanței de judecată, a fost

realizat în ceea ce privește pretențiile privind recunoașterea retroactivă a serviciului social și achitarea sumelor aferente acestuia.
152. Instanța reține că art. 208 Cod administrativ urmărește să asigure existența unei solicitări adresate anterior autorității publice competente, fără a impune, pentru toate categoriile acțiunilor în contencios administrativ, parcurgerea unei proceduri prealabile identice.
153. Prin urmare, instanța apreciază că, raportat la circumstanțele particulare ale speței și la conținutul demersurilor întreprinse de reclamantă, nu este incident temeiul de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin.(2) lit. f) Cod administrativ, în ceea ce privește pretențiile principale anterior înaintate autorității.
154. Referitor la respectarea termenului de înaintare a acțiunii în contencios administrativ, instanța reține că, potrivit art. 209 alin.(1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel, termenul începând să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă ori de la data expirării termenului prevăzut de Cod pentru soluționarea acesteia.
155. Totodată, art. 209 alin.(2) Cod administrativ reglementează termenul de un an pentru înaintarea acțiunii în situația în care informația referitoare la exercitarea căilor de atac lipsește ori este indicată incorect în actul administrativ individual sau în decizia asupra cererii prealabile.
156. De asemenea, potrivit art. 209 alin.(3) Cod administrativ, pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.
157. În speță, instanța constată că răspunsul asupra solicitărilor formulate de reclamantă a fost emis de Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru la data de 15 ianuarie 2026, iar cererea de chemare în judecată a fost înaintată la data de 30 ianuarie 2026.
158. Prin urmare, chiar și în ipoteza aplicării termenului de 30 de zile prevăzut de art. 209 alin.(1) Cod administrativ, instanța constată că acțiunea a fost înaintată în interiorul acestuia, inclusiv dacă termenul ar fi calculat de la data emiterii răspunsului, respectiv 15 ianuarie 2026, fără a fi necesară recurgerea la termenul special prevăzut de art. 209 alin.(2).
159. În acest sens, împrejurarea că solicitarea inițială privind acordarea serviciului social a fost formulată încă în anul 2023 nu determină, prin ea însăși, tardivitatea acțiunii înaintate în anul 2026, în condițiile în care obiectul litigiului include solicitări de recunoaștere a dreptului pretins, de realizare a unor prestații și de prezentare a informațiilor, formulate ulterior în mod expres în adresa autorităților publice.
160. Totodată, eventualele consecințe juridice ale perioadei scurse între depunerea cererii inițiale și admiterea reclamantei în cadrul serviciului social, inclusiv existența sau inexistența dreptului la plata retroactivă a sumelor solicitate, țin de examinarea fondului raportului juridic litigios și nu pot fi confundate cu simpla verificare a termenului procedural de sesizare a instanței.
161. În aceste circumstanțe, raportând prevederile art. 207 alin.(2) lit. d) și f), art.art. 208 și 209 Cod administrativ la înscrisurile administrate în cadrul cauzei, instanța concluzionează că reclamanta a întreprins anterior sesizării instanței demersuri concrete în vederea valorificării dreptului pretins, a formulat solicitări explicite în adresa autorităților publice, iar autoritatea pârâtă a examinat și a comunicat poziția sa asupra pretențiilor principale formulate.
162. Prin urmare, instanța constată că nu sunt incidente temeiurile de inadmisibilitate prevăzute de art. 207 alin.(2) lit. d) și f) Cod administrativ, circumstanță care permite continuarea examinării cauzei, sub rezerva verificării celorlalte condiții de admisibilitate, și, după caz, aprecierea temeiniciei pretențiilor reclamantei în raport cu normele de drept material aplicabile.

163. În ceea ce privește verificarea incidenței temeiului de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, instanța de judecată reține că, potrivit normei respective, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă atunci când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din același cod.
164. Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
165. La rândul său, art. 189 alin.(1) Cod administrativ prevede că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, o asemenea acțiune poate fi înaintată inclusiv atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termenul legal o cerere.
166. Din interpretarea coroborată a dispozițiilor legale enunțate, instanța reține că una dintre condițiile esențiale pentru admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ constă în existența unui drept subiectiv sau a unei libertăți recunoscute de lege, a cărei încălcare este revendicată de reclamant prin raportare la activitatea administrativă a unei autorități publice.
167. Raportând aceste considerente la circumstanțele prezentei cauze, instanța constată că reclamanta Marfa Curoșu revendică încălcarea unui drept propriu, consacrat expres de legislația Republicii Moldova, și anume dreptul la asistență și protecție socială, inclusiv dreptul de a solicita și de a beneficia, în condițiile legii, de serviciile sociale corespunzătoare necesităților sale individuale.
168. În acest sens, instanța reține că art. 47 din Constituția Republicii Moldova consacră dreptul persoanei la asistență și protecție socială, iar prevederile Legii asistenței sociale nr. 547/2003 și ale Legii nr. 123/2010 cu privire la serviciile sociale instituie cadrul normativ destinat asigurării protecției persoanelor aflate în situații de dificultate, inclusiv a persoanelor cu dizabilități severe, care necesită îngrijire și asistență din partea altor persoane.
169. Totodată, potrivit art. 4 din Legea nr. 123/2010 cu privire la serviciile sociale, dreptul la servicii sociale este stabilit în mod individual, în baza evaluării necesităților persoanei sau familiei solicitante, circumstanță care demonstrează că accesul la serviciile sociale reprezintă un drept reglementat de lege, a cărui realizare presupune o activitate administrativă concretă din partea autorităților competente.
170. Instanța remarcă faptul că, în prezenta cauză, reclamanta nu invocă încălcarea unui interes general sau abstract privind modul de funcționare a sistemului de asistență socială, ci pretinde că drepturile sale individuale au fost afectate în mod nemijlocit prin neacordarea, pentru o perioadă îndelungată, a serviciului social „Asistență personală”, deși aceasta susține că întrunea condițiile necesare pentru a beneficia de serviciul respectiv încă din momentul depunerii cererii inițiale.
171. Astfel, din materialele cauzei rezultă că reclamanta este o persoană în etate, încadrată în grad sever de dizabilitate, care, potrivit susținerilor formulate și înscrisurilor anexate, este imobilizată la pat și necesită îngrijire permanentă din partea unei alte persoane.
172. În acest context, instanța reține că, la data de 12 aprilie 2023, prin intermediul fiicei sale, Diana Togridis, reclamanta a solicitat acordarea serviciului social „Asistență personală”, cererea fiind ulterior înregistrată în Registrul unic de evidență a cererilor la data de 30 mai 2023, împrejurare confirmată prin răspunsul Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni nr. 812 din 01 iunie 2023 (f.d. 12-13).
173. Cu toate acestea, potrivit materialelor cauzei, reclamanta a fost admisă în cadrul serviciului social solicitat abia la data de 07 mai 2025, prin Dispoziția Structurii Teritoriale de

Asistență Socială Ialoveni nr. 153, respectiv după aproximativ doi ani de la formularea solicitării inițiale.
174. În aprecierea instanței, intervalul de timp scurs între depunerea cererii inițiale și admiterea reclamantei în cadrul serviciului social constituie o împrejurare factuală suficient de concretă pentru a justifica examinarea judiciară a susținerilor referitoare la posibila încălcare a dreptului său la asistență socială.
175. Mai mult, instanța reține că pretențiile reclamantei nu se limitează la recunoașterea abstractă a unui drept, ci urmăresc stabilirea consecințelor juridice ale pretinsei neacordări la timp a serviciului social, inclusiv obligarea autorității pârâte la prezentarea calculului sumelor aferente perioadei 12 aprilie 2023 - 06 mai 2025 și încasarea acestora.
176. Prin urmare, între dreptul subiectiv invocat de reclamantă și activitatea administrativă contestată există o legătură directă, reclamanta susținând că omisiunea autorităților de a-i acorda în timp util serviciul social solicitat a determinat imposibilitatea valorificării efective a dreptului său la asistență și protecție socială.
177. În această ordine de idei, instanța apreciază că pretențiile formulate vizează o situație juridică individuală, susceptibilă de a fi examinată în cadrul controlului judecătoresc asupra activității administrative, iar nu o simplă nemulțumire cu privire la politicile generale ale statului în domeniul protecției sociale.
178. Referitor la argumentele persoanei terțe, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, potrivit cărora reclamanta nu ar putea revendica încălcarea unui drept prin activitatea administrativă a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, întrucât cererea inițială a fost depusă în perioada în care competențele respective erau exercitate de Direcția Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, instanța apreciază că acestea nu justifică, prin ele însele, declararea inadmisibilității acțiunii în temeiul art. 207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ.
179. În acest sens, instanța remarcă faptul că reclamanta revendică un drept personal la asistență socială, iar existența acestui drept nu este condiționată de menținerea aceleiași structuri instituționale pe întreaga perioadă în care a fost solicitată prestarea serviciului. Or, modificările intervenite în organizarea sistemului de asistență socială, inclusiv reorganizarea competențelor autorităților publice în contextul reformei „RESTART”, nu determină, prin ele însele, inexistența dreptului subiectiv al persoanei de a solicita protecția jurisdicțională a intereselor sale legitime.
180. Instanța subliniază că problema referitoare la autoritatea căreia îi sunt imputabile eventualele omisiuni administrative, existența sau inexistența unei succesiuni de drepturi și obligații între instituțiile implicate, precum și întinderea obligațiilor care revin autorității pârâte reprezintă chestiuni ce necesită o analiză distinctă a cadrului normativ și a raporturilor juridice litigioase.
181. Prin urmare, simpla împrejurare că solicitarea inițială a reclamantei a fost înregistrată la o autoritate publică reorganizată sau lichidată ulterior nu poate conduce automat la concluzia că reclamanta nu poate revendica încălcarea unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ.
182. Mai mult, instanța reține că, începând cu anul 2024, atribuțiile în domeniul asistenței sociale au fost reorganizate, iar Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru a devenit autoritatea responsabilă de exercitarea competențelor corespunzătoare în raza teritorială în care domiciliază reclamanta. De altfel, aceasta este autoritatea care, prin structura sa teritorială, a admis reclamanta în cadrul Serviciului social „Asistență personală”, începând cu data de 07 mai 2025, și care a examinat ulterior solicitările privind recunoașterea retroactivă a serviciului, comunicând răspunsul nr. 40 din 15 ianuarie 2026.

183. Prin urmare, instanța constată că între reclamantă și autoritatea pârâtă există raporturi juridice concrete în domeniul acordării serviciilor sociale, iar caracterul întemeiat sau neîntemeiat al solicitărilor patrimoniale formulate urmează să fie stabilit în cadrul examinării fondului cauzei.
184. Instanța consideră necesar să sublinieze și faptul că existența unui drept susceptibil de a fi vătămat nu trebuie confundată cu existența unui drept necondiționat la admiterea tuturor pretențiilor formulate în legătură cu acesta. Astfel, deși reclamanta poate revendica protecția dreptului său la asistență socială, urmează a fi stabilit ulterior dacă normele juridice aplicabile impuneau autorității obligația de a-i acorda serviciul social încă din luna aprilie 2023, dacă întârzierea acordării acestuia a avut o justificare legală și dacă activitățile de îngrijire prestate în fapt de fiica reclamantei, anterior constituirii raporturilor de muncă, sunt susceptibile să genereze obligații patrimoniale în sarcina autorității pârâte.
185. Aceste împrejurări nu pot fi tranșate prin aplicarea art. 207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, deoarece norma respectivă reglementează posibilitatea reclamantului de a revendica încălcarea unui drept, iar nu condițiile de admitere pe fond a pretențiilor formulate.
186. În consecință, instanța apreciază că, în speță, reclamanta a individualizat suficient dreptul pretins vătămat, a indicat activitatea administrativă prin care susține că i s-a adus atingere acestuia și a prezentat circumstanțe concrete din care rezultă posibilitatea existenței unei încălcări a dreptului său la asistență și protecție socială.
187. Prin urmare, instanța constată că nu este incident temeiul de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, întrucât reclamanta Marfa Curoșu poate revendica încălcarea unui drept propriu, recunoscut și protejat de lege, în sensul art. 17 Cod administrativ.
188. În ceea ce privește temeiul de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin.(2) lit. g) Cod administrativ, instanța constată că acesta nu este incident în prezenta cauză, or, din examinarea cererii de chemare în judecată rezultă că aceasta a fost semnată și înaintată nemijlocit de către reclamanta Marfa Curoșu, în nume propriu, în vederea apărării drepturilor și intereselor sale legitime. Prin urmare, instanța reține că cererea de chemare în judecată a fost semnată de persoana care a formulat-o, nefiind identificate circumstanțe care să justifice declararea inadmisibilității acțiunii în temeiul normei legale menționate.
189. În ceea ce privește art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, instanța reține că inadmisibilitatea pe acest temei presupune, cumulativ, existența unor neajunsuri ale cererii de chemare în judecată raportate la cerințele prevăzute de art. 211 alin.(1) și (2) și art. 212 alin.(1) Cod administrativ și neînlăturarea acestora de către reclamant în termenul acordat de instanță, la caz cererea de chemare în judecată nu întrunește condițiile prevăzute de art. 207 alin.(2) lit. h) Cod administrativ.

Pe marginea fondului cauzei:

190. Analizând cererea de chemare în judecată, înscrisurile anexate acesteia, cât și materialele dosarului administrativ, instanța, constată că la 12 aprilie 2023, de către Diana Togridis, a fost înaintată o cerere în adresa Primăriei Cigîrleni, prin care a informat că mama acesteia, Marfa Curoșu, este imobilizată la pat, solicitând astfel să fie întreprinse măsuri și să i se acorde un serviciu ca lucrător personal pentru mama sa (f.d.12).
191. Prin răspunsul Direcției Generală Asistență Socială și Protecție a Familiei, din cadrul Consiliului Raional Ialoveni nr. 812, din 01 iunie 2023, s-a indicat că pe numele potențialei

beneficiare Marfa Curoșu, este înregistrată în registrul unic de evidență a cererilor de solicitare a serviciului din 30 mai 2023 (f.d.13).
192. La aceiași dată, Marfa Curoș a înaintat cerere în adresa șefului DGASPF Ialoveni, prin care a solicitat să fie admisă în serviciul social „Asistență personală”, deoarece este persoană cu dizabilitate ***** și necesită îngrijire permanentă din partea altei persoane (f.d.107).
193. Potrivit Registrului de evidență a cererilor solicitare al Serviciului Social AP, Marfa Curoșu a fost trecută în registru la pct. 744 la 30 mai 2025 (f.d.126 vrerso).
194. Potrivit certificatului de încadrare în grad de dizabilitate nr. *****din 3 aprilie 2025, Curoșu Marfa a fost reîncadrată în grad sever de dizabilitate pentru perioada 1 martie 2025–1 martie 2026. Anexa la certificat stabilește criteriile de asistență și reabilitare medicală, precum și celelalte măsuri aplicabile (f.d.8-9)
195. Totodată, conform certificatului de încadrare în grad de dizabilitate nr. *****din 2 martie 2023, Curoșu Marfa a fost încadrată în grad sever de dizabilitate pentru perioada 7 februarie 2023–1 martie 2024 (f.d. 10-11).
196. Potrivit legitimației nr. *****, aceasta are calitatea de beneficiar de pensie pentru limită de vârstă (f.d. 20).
197. Din materialele cauzei mai rezultă că, în privința Curoșu Marfa, a fost efectuată o anchetă socială în scopul evaluării inițiale și al stabilirii criteriilor relevante (f.d. 47-50).
198. De asemenea, la 29 decembrie 2025, în cadrul procedurii administrative, a fost efectuată o vizită repetată la domiciliul acesteia, pentru examinarea necesității instituirii serviciului social (f.d. 51).
199. Potrivit fișei de evaluare a necesității potențialului beneficiar de asistență personală nr. 98 din 2 mai 2025, Curoșu Marfa a fost identificată ca persoană cu dizabilitate *****. Evaluarea a stabilit necesitatea acordării serviciilor de îngrijire personală, inclusiv pentru realizarea sarcinilor menajere de bază, precum și a supravegherii și îndrumării. La acea etapă, comisia multidisciplinară a concluzionat că se impune admiterea acesteia în Serviciul social „Asistență personală”, cu suplinire integrală (f.d.53-54).
200. Prin Decizia Agenției Teritorială de Asistență Socială Centru, nr. 153, din 07 mai 2025, cu privire la admiterea în Serviciul social „Asistență personală”, s-a decis admiterea în cadrul serviciului social „Asistență personală” a beneficiarului Marfa Curoșu, începând cu data de 07 mai 2025 (f.d.112).
201. La aceiași dată, de către Diana Togridis a fost înaintată cerere prin care a solicitat să fie angajată în funcție de asistentă personală pentru 1 (una unitate), în beneficiul Marfei Curoșu, începând cu data de 07 mai 2025 (f.d.114), semnând în acest sens acordul (f.d. 115).
202. Subsecvent, la 14 mai 2025, a fost semnat ți acordul de colaborare dintre reprezentata ATAS Centru și Diana Togridis (f.d.116).
203. La 06 martie 2025 Marfa Curoșu a înaintat în adresa Ministerului Muncii și Protecției Sociale o petiție prin care a solicitat să se intenteze control pentru a verifica din ca cauză, nu beneficiază de asistență socială și ajutor social; să i se stabilească serviciu social asistență personală din data înregistrării cererii în registrul unic de evidență a cererilor; să fie atrase la răspundere, conform legislației în vigoare, persoanele responsabile care nu-și exercită funcțiile de serviciu (f.d.14-15).
204. Prin răspunsul Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, nr. 256, din 31 martie 2025, s-a indicat cu referire la petiția înaintată că începând cu luna noiembrie 2023, familia Marfei Curoșu este înregistrată pe platforma compensații.gov.md și a beneficiat de compensații, subsecvent la 23 septembrie 2024, ultima ar

fi depus cerere privind admiterea în serviciul social „Echipa mobilă”, cererea având statut de „în așteptare” (18-19).
205. La 17 decembrie 2025, Marfa Curoșu a înaintat cerere prealabilă în adresa Ministerului Muncii și Protecției Sociale, prin care a solicitat: Recunoașterea serviciului social Asistență Personală din data depunerii cererii și anume din data de 12 aprilie 2023; Prezentarea calculului pentru serviciul social Asistență Personală pe perioada 12 aprilie 2023, până la 07 mai 2025, cât și achitarea serviciului social asistență personală din depunerea cererii și anume din data de 12 aprilie 2023, pentru perioada 12 aprilie 2023-07 mai 2025.
206. Prin răspunsul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, nr. 40 din 15 ianuarie 2026, adresat doamnei Marfa Curoș, s-a indicat că pentru Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni au fost aprobate 233 unități de asistent personal, la data depunerii cererii, toate funcțiile fiind suplinite integral, respectiv deoarece cererile de solicitare sunt cu mult mai multe decât unitățile aprobate, examinarea acestora se realizează în ordinea înregistrării în registrul de evidență, odată cu vacanța unei funcții aprobate sau suplinirea statelor de personal, în speță, acest lucru fiind posibil doar începând cu 07 mai 2025 (f.d.31).
207. Nefiind de acord, la 30 ianuarie 2026, Marfa Curoș s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ, prin care a solicitat:

- Admiterea cererii de chemare în judecată.
- Scutirea de achitarea taxei de stat și a taxei de timbru, în conformitate cu Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.
- Recunoașterea dreptului său la serviciul social „Asistență personală”, începând cu data depunerii cererii inițiale, respectiv 12 aprilie 2023.
- Obligarea pârâtei de a prezenta calculul sumei (datoriei) acumulate pentru serviciile asistentului personal Tudora Ignatiuc, pentru perioada 12 aprilie 2023 – 06 mai 2025.
- Încasarea de la pârâtă, în beneficiul reclamantei, a sumei (datoriei) acumulate pentru perioada 12 aprilie 2023 – 06 mai 2025, aferente serviciului social „Asistență personală”.
- Obligarea pârâtei să prezinte informația completă cu privire la ajutoarele materiale și bănești de care reclamanta ar fi trebuit să beneficieze începând cu 12 aprilie 2023 și până în prezent.

208. Examinând cererea de chemare în judecată, argumentele invocate de reclamanta Marfa Curoșu, obiecțiile formulate de autoritatea pârâtă, poziția persoanei terțe, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, precum și înscrisurile administrate în cadrul cauzei, instanța de judecată apreciază că acțiunea înaintată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, pentru considerentele ce succed.
209. Instanța reține că obiectul prezentului litigiu îl constituie pretinsa încălcare a dreptului reclamantei la asistență socială, manifestată, în opinia acesteia, prin neacordarea serviciului social „Asistență personală” începând cu data depunerii cererii inițiale, respectiv 12 aprilie 2023 până la data acceptării efective a acesteia în serviciul respectiv, precum și prin necalcularea și neachitarea sumelor aferente perioadei în care reclamanta susține că ar fi trebuit să beneficieze de serviciul respectiv.
210. Prin urmare, pentru justa soluționare a litigiului, instanța urmează să stabilească dacă simpla depunere și înregistrare a cererii privind acordarea serviciului social „Asistență personală” generează, în mod automat, dreptul persoanei solicitante de a beneficia efectiv de acest serviciu începând cu data formulării cererii, indiferent de condițiile de organizare, finanțare

și funcționare a serviciului, precum și dacă admiterea ulterioară în cadrul acestuia poate constitui temei pentru recunoașterea retroactivă a unor obligații patrimoniale în sarcina autorității publice.
211. În acest sens, instanța reține că, potrivit art. 47 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea lui și a familiei sale, cuprinzând hrana, îmbrăcămintea, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare.
212. Totodată, alin.(2) al aceluiași articol consacră dreptul cetățenilor la asigurare în cazurile prevăzute de lege, inclusiv în situațiile în care, în urma unor împrejurări independente de voința lor, aceștia pierd mijloacele de subzistență.
213. Instanța subliniază că dreptul la asistență și protecție socială reprezintă un drept fundamental, a cărui realizare presupune obligația pozitivă a statului de a institui și menține mecanisme juridice și instituționale destinate protejării persoanelor aflate în situații de vulnerabilitate.
214. Cu toate acestea, recunoașterea constituțională a dreptului la asistență socială *nu presupune că orice persoană poate pretinde acordarea imediată, necondiționată și retroactivă a oricărui serviciu social solicitat, independent de condițiile stabilite prin legislația specială*. Or, modalitatea concretă de realizare a acestui drept este reglementată prin acte normative speciale, care stabilesc categoriile beneficiarilor, condițiile de eligibilitate, procedurile de evaluare și admitere, competențele prestatorilor, precum și mecanismele de finanțare a serviciilor sociale.
215. În această ordine de idei, instanța reține că, potrivit art. 4 din Legea nr. 123 din 18 iunie 2010 cu privire la serviciile sociale, dreptul la servicii sociale este stabilit în mod individual, în baza evaluării necesităților persoanei sau familiei solicitante.
216. Din interpretarea normei respective rezultă că stabilirea dreptului de a beneficia de un anumit serviciu social presupune desfășurarea unei proceduri individualizate, în cadrul căreia autoritatea competentă urmează să examineze situația solicitantului, să identifice necesitățile acestuia și să determine forma de asistență corespunzătoare circumstanțelor constatate.
217. Prin urmare, depunerea unei cereri constituie actul prin care este inițiată procedura administrativă de examinare a solicitării, însă nu echivalează, prin ea însăși, cu admiterea persoanei în cadrul serviciului solicitat.
218. Totodată, instanța reține că organizarea și funcționarea Serviciului social „Asistență personală” sunt reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 314 din 23 mai 2012, prin care au fost aprobate Regulamentul-cadru privind organizarea și funcționarea serviciului și Standardele minime de calitate.
219. Potrivit pct. 3 din hotărârea menționată, cheltuielile legate de organizarea și funcționarea serviciului sunt suportate de prestatorii acestuia și ***se efectuează în limita alocațiilor prevăzute anual în bugetele respective, precum și din mijloacele provenite din alte surse admise de legislație***.
220. De asemenea, Regulamentul-cadru stabilește o procedură distinctă de depunere și înregistrare a cererilor, evaluare a necesităților solicitantului, determinare a eligibilității și emitere a deciziei privind acceptarea sau neacceptarea persoanei în cadrul serviciului. Astfel, instanța constată că legiuitorul a instituit un mecanism juridic în care solicitarea de acordare a serviciului social și admiterea efectivă în cadrul acestuia reprezintă etape distincte, fiecare producând consecințele juridice corespunzătoare.
221. Raportând aceste prevederi la circumstanțele prezentei cauze, instanța constată că, la data de 12 aprilie 2023, Diana Togridis, fiica reclamantei Marfa Curoșu, a înaintat o cerere în adresa Primăriei satului Cigîrleni, prin care a informat autoritatea publică despre faptul că mama sa este

imobilizată la pat și necesită îngrijire permanentă, solicitând întreprinderea măsurilor necesare pentru acordarea unui serviciu de asistență personală (f.d. 12).
222. Ulterior, prin răspunsul Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni nr. 812 din 01 iunie 2023, s-a confirmat că cererea privind acordarea serviciului social „Asistență personală", formulată în beneficiul reclamantei, a fost înregistrată în Registrul unic de evidență a cererilor la data de 30 mai 2023 (f.d. 13).
223. Totodată, instanța constată că, la aceeași dată de 30 mai 2023, reclamanta Marfa Curoșu a înaintat personal o cerere în adresa șefului Direcției Generale Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, prin care a solicitat admiterea sa în cadrul serviciului social menționat, invocând gradul sever de dizabilitate și necesitatea îngrijirii permanente din partea unei alte persoane (f.d. 107).
224. Din înscrisurile administrate rezultă că solicitarea reclamantei a fost consemnată în Registrul de evidență a cererilor privind acordarea Serviciului social „Asistență personală", la poziția nr. 744 (f.d. 126 verso).
225. În acest context, instanța apreciază că înscrisurile respective demonstrează faptul că ***solicitarea reclamantei a fost adusă la cunoștința autorității competente și a fost inclusă în evidența cererilor privind acordarea serviciului social***.
226. Astfel, contrar susținerilor reclamantei privind pretinsa ignorare a solicitării sale, din materialele cauzei rezultă că cererea a fost înregistrată în sistemul de evidență a beneficiarilor potențiali, fiind consemnată în registrul special destinat examinării unor asemenea solicitări.
227. Instanța subliniază însă că înregistrarea cererii în Registrul de evidență nu este echivalentă cu emiterea unei decizii administrative de admitere în serviciu, întrucât operațiunea respectivă are drept finalitate evidența solicitărilor și permite continuarea procedurii de evaluare și examinare a acestora.
228. Prin urmare, simpla împrejurare că reclamanta a fost înscrisă în registru începând cu data de 30 mai 2023 nu constituie, prin ea însăși, un temei juridic suficient pentru a considera că, de la acea dată, autoritatea publică ar fi devenit obligată să presteze efectiv serviciul social ori să achite sume de bani aferente acestuia.
229. În continuare, instanța reține că, potrivit explicațiilor prezentate de autoritatea pârâtă în referințele depuse, în perioada relevantă, prestarea Serviciului social „Asistență personală" era condiționată de numărul unităților de personal aprobate și de resursele financiare alocate pentru funcționarea acestuia. Astfel, autoritatea pârâtă a indicat că, pentru Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni, au fost aprobate 233 de unități de asistenți personali, iar la momentul examinării solicitării reclamantei, toate funcțiile respective erau ocupate.
230. De asemenea, autoritatea a susținut că numărul cererilor privind acordarea serviciului social era considerabil mai mare decât numărul unităților de personal disponibile, motiv pentru care satisfacerea solicitărilor ***se realiza în ordinea înregistrării acestora, în funcție de disponibilizarea unor funcții sau de suplimentarea statelor de personal***. Acest fapt rezultă și din probele prezentate de partea pârâtă în contextul dosarului administrativ. S-au, numărul cererii de înregistrare a reclamantei constituia a 744 – la număr, iar unitățile efective atribuite pentru acest serviciu constituie 233, cu includerea în acestea și a unităților șefilor de serviciu.
231. Instanța apreciază că aceste explicații sunt relevante pentru examinarea circumstanțelor în care reclamanta nu a fost admisă imediat în cadrul serviciului social solicitat, întrucât evidențiază existența unor constrângeri de ordin instituțional și financiar în organizarea serviciului.
232. În acest sens, instanța reține că dispozițiile pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 314/2012 instituie cadrul financiar în limitele căruia prestatorii serviciului își organizează activitatea, astfel

încât aceștia nu pot angaja cheltuieli și crea obligații de remunerare în afara condițiilor prevăzute de legislația aplicabilă.
233. Totodată, instanța consideră că, în situația în care numărul solicitărilor depășește capacitatea efectivă de prestare a serviciului, autoritatea publică are obligația de a aplica criterii obiective, transparente și nediscriminatorii în examinarea acestora, astfel încât persoanele aflate în situații comparabile să beneficieze de un tratament egal, cu excepțiile reglementate în acest sens.
234. Sub acest aspect, instanța reține că ordinea înregistrării cererilor reprezintă un element relevant pentru verificarea modalității în care autoritatea gestionează solicitările aflate în așteptare, fără ca această ordine să poată înlătura obligația efectuării evaluărilor individuale și a respectării priorităților prevăzute de cadrul normativ.
235. În speță, instanța constată că reclamanta a fost înregistrată în evidența solicitărilor privind acordarea serviciului social, iar ulterior, prin Decizia Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru nr. 153 din 07 mai 2025, a fost admisă în cadrul Serviciului social „Asistență personală”, începând cu aceeași dată (f.d. 112).
236. Instanța remarcă faptul că decizia respectivă reprezintă actul administrativ prin care autoritatea competentă a dispus admiterea reclamantei în cadrul serviciului solicitat, stabilind expres data de la care urma să beneficieze de acesta. Mai mult, în vederea asigurării prestării efective a serviciului, la aceeași dată, Diana Togridis a înaintat o cerere prin care a solicitat angajarea în funcția de asistent personal, pentru o unitate de personal, în beneficiul reclamantei Marfa Curoșu, începând cu 07 mai 2025 (f.d. 114).
237. Totodată, din materialele cauzei rezultă că au fost întocmite înscrisurile aferente organizării prestării serviciului, inclusiv acordul de la f.d. 115, iar la data de 14 mai 2025 a fost semnat acordul de colaborare dintre reprezentantul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru și Diana Togridis (f.d. 116).
238. Prin urmare, instanța constată că, începând cu data de 07 mai 2025, solicitarea reclamantei privind acordarea Serviciului social „Asistență personală” a fost satisfăcută, fiind emis actul administrativ de admitere și întreprinse măsurile necesare pentru organizarea prestării serviciului.
239. În acest context, instanța apreciază că trebuie realizată o distincție între existența necesității obiective de îngrijire a reclamantei, care nu este contestată de autoritatea pârâtă, și momentul de la care aceasta a dobândit efectiv calitatea de beneficiar al serviciului social în baza actului administrativ de admitere. Or, existența unei dizabilități severe și necesitatea îngrijirii permanente constituie circumstanțe relevante pentru determinarea eligibilității persoanei, *însă nu determină în mod automat, în absența celorlalte condiții legale, admiterea retroactivă în cadrul unui serviciu social specializat*.
240. Instanța consideră că, pentru admiterea primei pretenții formulate de reclamantă, respectiv recunoașterea dreptului la serviciul social „Asistență personală” începând cu data de 12 aprilie 2023, ar fi necesară identificarea unui temei juridic care să permită atribuirea unor efecte retroactive deciziei de admitere sau care să stabilească existența unei obligații legale concrete a autorității de a acorda serviciul începând cu data respectivă. Mai mult, reclamanta nu a prezentat înscrisuri, din care să genereze faptul că, aceasta urma a fi admisă prioritar în acest serviciu, prin eludarea ordinii de așteptare, în contextul în care pârâtul a demonstrat aflarea acesteia la poziția 744 a rândului.
241. Cu toate acestea, din prevederile normative invocate nu rezultă că simpla depunere a cererii de acordare a serviciului social generează automat dreptul la admitere, cu efect de la data

solicitării, indiferent de îndeplinirea procedurii de evaluare și de existența condițiilor de organizare a serviciului.
242. De asemenea, instanța reține că reclamanta nu a prezentat un act administrativ de admitere în cadrul serviciului pentru perioada anterioară datei de 07 mai 2025 și nici un alt înscris din care să rezulte stabilirea, de către autoritatea competentă, a unei asemenea date de început a prestării serviciului.
243. În ceea ce privește argumentul potrivit căruia perioada îndelungată de așteptare ar demonstra, prin ea însăși, caracterul ilegal al conduitei autorității, instanța apreciază că durata procedurii reprezintă o circumstanță relevantă pentru controlul legalității activității administrative, însă aceasta trebuie examinată în raport cu obligațiile concrete care reveneau autorității, etapele procedurale aplicabile și probele administrate. Or, simpla constatare a existenței unui interval de timp între înregistrarea cererii și admiterea în cadrul serviciului nu este suficientă pentru a stabili, în mod automat, existența dreptului la prestațiile patrimoniale solicitate pentru întreaga perioadă.
244. În consecință, luând în considerare înregistrarea solicitării reclamantei în evidența cererilor, cadrul financiar aplicabil prestării serviciului, împrejurările invocate de autoritatea pârâtă privind capacitatea limitată de prestare și emiterea deciziei de admitere începând cu 07 mai 2025, instanța apreciază că nu au fost demonstrate condițiile juridice necesare recunoașterii retroactive a dreptului reclamantei de a beneficia de serviciul social începând cu 12 aprilie 2023, eludând capacitățile instituționale ale serviciului, și încălcarea tratamentului egal în raport cu alți beneficiari aflați în fază de așteptare, fără ca excepția legală în acest sens să fie întrunită.
245. În ceea ce privește pretențiile reclamantei privind obligarea Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru la prezentarea calculului sumelor pretins acumulate pentru perioada 12 aprilie 2023 - 06 mai 2025 și încasarea acestora în beneficiul său, instanța reține că solicitările respective sunt formulate în legătură directă cu prima pretenție, vizând consecințele patrimoniale ale pretinsei neacordări la timp a serviciului social.
246. Instanța remarcă faptul că reclamanta solicită calcularea și încasarea sumelor corespunzătoare unei perioade în care nu fusese încă admisă în cadrul Serviciului social „Asistență personală”, invocând faptul că, în realitate, îngrijirea necesară i-a fost acordată de către membrii familiei sale.
247. În acest context, instanța consideră necesar să sublinieze că serviciul social „Asistență personală” constituie o formă specializată de asistență socială, organizată și prestată în condițiile legislației, iar remunerarea persoanelor angajate în funcția de asistent personal este supusă normelor care reglementează raporturile juridice de muncă.
248. Astfel, potrivit art. 45 Codul muncii, contractul individual de muncă reprezintă înțelegerea dintre salariat și angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcție, iar angajatorul se obligă să asigure condițiile de muncă și să achite salariul în condițiile legii.
249. Prin urmare, obligația de remunerare a unei persoane în calitate de asistent personal presupune existența unui temei juridic corespunzător, iar simpla prestare a unor activități de îngrijire în cadrul familiei nu echivalează, în mod automat, cu exercitarea unei funcții remunerate în cadrul serviciului social organizat de autoritatea publică.
250. În speță, instanța constată că cererea de angajare a Dianei Togridis în funcția de asistent personal a fost formulată la data de 07 mai 2025, pentru o unitate de personal, cu începerea activității de la aceeași dată, fiind ulterior întocmite înscrisurile aferente prestării serviciului (f.d. 114-116). Prin urmare, materialele indicate nu demonstrează existența unui raport juridic de

muncă între autoritatea pârâtă și persoana care a acordat îngrijire reclamantei pentru întreaga perioadă 12 aprilie 2023 - 06 mai 2025.
251. În același timp, instanța precizează că absența unui contract individual de muncă nu exclude, în orice împrejurare, existența unor raporturi de muncă în fapt, însă, în prezenta cauză, nu au fost identificate elemente suficiente din care să rezulte că autoritatea pârâtă ar fi admis prestarea muncii de asistent personal, în condițiile legislației muncii, anterior datei de 07 mai 2025.
252. De asemenea, instanța remarcă faptul că reclamanta nu a prezentat un act administrativ sau un alt temei juridic din care să rezulte obligația autorității de a calcula și achita, în beneficiul său, o remunerație corespunzătoare unei funcții de asistent personal pentru perioada în care nu fusese admisă în serviciu.
253. Instanța subliniază că remunerația asistentului personal și eventualele drepturi patrimoniale ale beneficiarului serviciului social nu pot fi confundate, întrucât acestea au titulari, izvoare și condiții juridice distincte. Or, chiar presupunând că îngrijirea reclamantei a fost asigurată efectiv de membrii familiei sale în perioada anterioară admiterii în serviciu, această împrejurare nu demonstrează, prin ea însăși, existența unei datorii salariale a autorității publice față de reclamantă.
254. Totodată, instanța consideră relevant că pretenția privind prezentarea calculului sumelor pretins acumulate nu are, în formularea sa concretă, o finalitate juridică independentă de solicitarea privind încasarea acestora, calculul fiind solicitat pentru determinarea cuantumului datoriei pe care reclamanta pretinde că autoritatea publică ar fi acumulat-o ca urmare a neacordării serviciului social.
255. În consecință, în condițiile în care instanța nu a constatat existența unui drept al reclamantei la acordarea retroactivă a serviciului social pentru perioada indicată și nici existența unei obligații patrimoniale corespunzătoare în sarcina autorității pârâte, solicitarea privind efectuarea calculului datoriei *nu poate fi admisă în scopul stabilirii unei creanțe a cărei existență juridică nu a fost demonstrată*.
256. Prin urmare, instanța apreciază că respingerea pretenției principale privind recunoașterea retroactivă a dreptului la serviciul social determină, în circumstanțele prezentei cauze, și netemeinicia pretențiilor patrimoniale derivate din aceasta, respectiv solicitările privind prezentarea calculului și încasarea sumelor aferente perioadei 12 aprilie 2023 - 06 mai 2025.
257. Instanța conchide că aceste pretenții nu pot fi admise în lipsa stabilirii unui temei juridic distinct care să justifice existența obligației de plată pretinse și calitatea reclamantei de titular al creanței revendicate. Prin urmare, instanța consideră neîntemeiată pretenția privind recunoașterea dreptului reclamantei la Serviciul social „Asistență personală” începând cu data de 12 aprilie 2023, aceasta urmând a fi respinsă.
258. Referitor la pretenția reclamantei privind obligarea autorității pârâte să prezinte informația completă despre ajutoarele materiale și bănești de care aceasta ar fi trebuit să beneficieze începând cu data de 12 aprilie 2023 și până în prezent, instanța reține că solicitarea respectivă trebuie examinată în raport cu conținutul său concret și cu înscrisurile prezentate în cadrul procedurii administrative.
259. Astfel, instanța constată că, prin răspunsul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru nr. 256 din 31 martie 2025, reclamanta a fost informată că, începând cu luna noiembrie 2023, familia sa a fost înregistrată pe platforma guvernamentală destinată acordării compensațiilor pentru energie și a beneficiat de compensațiile corespunzătoare.

260. Totodată, prin același răspuns, autoritatea a comunicat că, la data de 23 septembrie 2024, reclamanta a depus o cerere privind admiterea în cadrul Serviciului social „Echipa mobilă”, cererea respectivă având statutul „în așteptare” (f.d. 18-19).
261. În aceste împrejurări, instanța reține că autoritatea pârâtă a comunicat reclamantei informații cu privire la anumite forme de asistență socială de care aceasta a beneficiat, precum și referitor la stadiul examinării unei alte solicitări privind acordarea serviciilor sociale.
262. Instanța consideră însă necesar să distingă între dreptul reclamantei de a primi informații privind prestațiile și serviciile sociale și pretinsul drept de a beneficia retroactiv de toate formele de ajutor material sau bănesc la care face referire în cererea de chemare în judecată.
263. Sub acest aspect, instanța remarcă faptul că solicitarea reclamantei este formulată în termeni generali, fără individualizarea unor prestații sociale concrete, a cuantumului acestora ori a unor acte administrative prin care autoritatea publică ar fi refuzat acordarea unei anumite forme de ajutor material sau bănesc.
264. Prin urmare, în măsura în care reclamanta urmărește stabilirea unor drepturi bănești suplimentare, instanța apreciază că simpla invocare a situației sale de vulnerabilitate nu constituie un temei suficient pentru a obliga autoritatea la recunoașterea unor prestații nedeterminate, în lipsa identificării condițiilor legale de acordare a acestora.
265. De asemenea, din răspunsurile administrative indicate rezultă că autoritatea a oferit informații despre unele forme de asistență socială acordate reclamantei, iar materialele prezentate nu permit stabilirea existenței unei obligații suplimentare, determinate și neexecutate, de calculare a unor ajutoare bănești pretins datorate.
266. În consecință, instanța apreciază că nici această pretenție nu poate fi admisă în forma în care a fost formulată, în măsura în care urmărește recunoașterea unor prestații materiale suplimentare fără individualizarea temeiului juridic al acordării acestora.
267. Totodată, instanța subliniază că respingerea pretenției respective nu aduce atingere dreptului reclamantei de a solicita autorităților publice competente informațiile de interes personal care o privesc și de a contesta, în condițiile legii, un eventual refuz de comunicare a acestora.
268. În acest context, instanța de judecată consideră relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia acordării prestațiilor sociale și a protecției dreptului de proprietate. Astfel, în cauza *Béláné Nagy c. Ungariei* (Marea Cameră, hotărârea din 13 decembrie 2016, par.par. 82, 85-86), Curtea a statuat că art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu limitează libertatea statelor de a stabili formele de protecție socială și condițiile de acordare a prestațiilor, iar existența unui drept patrimonial protejat trebuie apreciată prin raportare la legislația națională aplicabilă și la îndeplinirea condițiilor legale de eligibilitate. Totodată, în cauza *Koufaki și Adedy c. Greciei* (decizia din 07 mai 2013, par.par. 31-32), Curtea a reținut că statele beneficiază de o marjă largă de apreciere în domeniul politicilor sociale și economice, aceasta fiind și mai extinsă atunci când este necesară stabilirea priorităților de repartizare a resurselor publice limitate, cu condiția respectării legalității și proporționalității.
269. Prin urmare, în condițiile în care pretenția principală privind recunoașterea retroactivă a dreptului la Serviciul social „Asistență personală” nu întrunește condițiile necesare pentru admitere, nici pretențiile patrimoniale conexe, referitoare la prezentarea calculului și încasarea sumelor pretins acumulate, nu pot fi admise exclusiv în temeiul acesteia.

DISPOZITIVUL:

270. În conformitate cu prevederile art. art.224 alin.(1) lit.f) Cod administrativ, art. 225 -226, 232 Cod administrativ, instanța de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Cererea reclamantei Curoșu Marfa către Agenția teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni, persoana interesată Ministerul Muncii și Protecției Sociale, cu privire la constatarea încălcării dreptului la serviciu social, obligarea pârâtului la încasarea plăților și prezentarea înscrisurilor - **se respinge ca fiind neîntemeiată**.

Se explică părților că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă participanții la proces, în termen de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 15 zile este un termen de decădere.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Judecătorul specializat pentru examinarea
acțiunilor în contencios administrativ **Maria Ganganu**
Copia corespunde originalului
Judecătorul Judecătoriei Hîncești
sediul Central **Maria Ganganu**